

WNIEBOWZIĘTA

Tygodnik Parafii pw. Wniebowzięcia NMP
w Polanicy – Zdroju

nr 17 (497) 14.05.2023 r.

**VI NIEDZIELA
WIELKANOCNA**

W numerze:

Bliski już czas rozstania zmartwychwstałego Chrystusa z Apostołami naznaczony jest przygotowaniem ich do misji ewangelizacji. Prośmy, aby i nas Pan naznaaczył do tego, aby o Nim nieść świadectwo w świecie.

Kącik biblijny

Św. Andrzej Bobola

Ogłoszenia duszpasterskie

Intencje mszalne

Redakcja

**Czytanie z Dziejów Apostolskich
Dz 8, 5-8. 14-17**

Filip przybył do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. Tłumy słuchały z uwagą i skupieniem słów Filipa, ponieważ widziały znaki, które czynił. Z wielu bowiem opętanych wychodziły z donośnym krzykiem duchy nieczyste, wielu też sparaliżowanych i chromych zostało uzdrowionych. Wielka zaś radość zapanowała w tym mieście. Kiedy apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, którzy przyszedli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc nakładali apostołowie na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego.

Ps 66

Niech cała ziemia chwali swego Pana

Z radością sławcie Boga, wszystkie ziemie, *
opiewajcie chwałę Jego imienia,
cześć Mu wspaniałą oddajcie. *
Powiedzcie Bogu: «Jak zadziwiający są Twe dzieła!

Niechaj Cię wielbi cała ziemia
i niechaj śpiewa Tobie, *
niech Twoje imię opiewa».

Przyjdźcie i patrzcie na dzieła Boga, *
zadziwiających rzeczy dokonał
wśród ludzi!

Morze na suchy ląd zamienił, *

pieszo przeszli przez rzekę.
Nim się przeto radujmy! *
Jego potęga włada na wieki.

Przyjdźcie i słuchajcie mnie wszyscy, †
którzy boicie się Boga, *
opowiem, co uczynił mej duszy.
Błogostawiony Bóg, który nie odepchnął mej prośby *
i nie oddalił ode mnie swej łaski.

**Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła
1 P 3, 15-18**

Najdrożsi: Pana Chrystusa uznajcie w sercach waszych za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

A z łagodnością i bojaźnią Bożą zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w Chrystusie, doznali zawstydzenia właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają. Lepiej bowiem – jeżeli taka wola Boża – cierpieć, czyniąc dobrze, aniżeli źle czyniąc. Chrystus bowiem również raz jeden umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity uprawdzie na ciele, ale powołany do życia przez Ducha.

Alleluja, alleluja, alleluja

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę,
a Ojciec mój umiłuje go i przyj-

dziemy do niego.

*Słowa Ewangelii według Świętego
Jana*
J 14, 15-21

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze – Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie. Nie zostawię was sierotami. Przyjdę do was. Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie wi-

dział. Ale wy Mnie widzicie; ponieważ Ja żyję, i wy żyć będziecie. W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was. Kto ma przykazania moje i je zachowuje, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Drodzy bracia i siostry, osierocenie to jedno z najbardziej bolesnych doświadczeń, które mogą spotkać człowieka. Jakie wielkie poczucie osierocenia dotknęło uczniów po odejściu Mistrza, z którym przez trzy lata chodzili po miastach i wsiach Ziemi Świętej.

Może myśleli, że tak już będzie i dlatego nie chcieli słuchać opowieści, że będzie musiał odejść. Piotr robił Mu z tego powodu wyrzuty. Jezus wiedział, że musi odejść do Ojca. Wiedział, że uczniowie będą czuli się osieroceni. Zapowiada swoje odejście, ale obiecuje Poczieszyciela. Obiecuje, że nie zostawi ludzi sierotami.

W jaki sposób uczniowie doświadczą obecnego pośród nich Jezusa, kiedy już odejdzie z ziemi, by wstąpić do nieba? On nie tylko zapowiadał swoje przyście w chwale na końcu czasów, ale również stała obecność w swoim Kościele.

Jest obecny w Kościele przez Ducha Świętego, którego posłał

Apostołom. O wylanie Ducha nieustannie prosi Ojca, aby umocnić serca swoich uczniów. Być może jako chrześcijanie często jesteśmy osamotnieni, ale nie zapominajmy, że od chwili chrztu i bierzmowania mieszka w nas Duch Święty. Chrystus daje nam swojego Ducha i czyni to w obfitości!

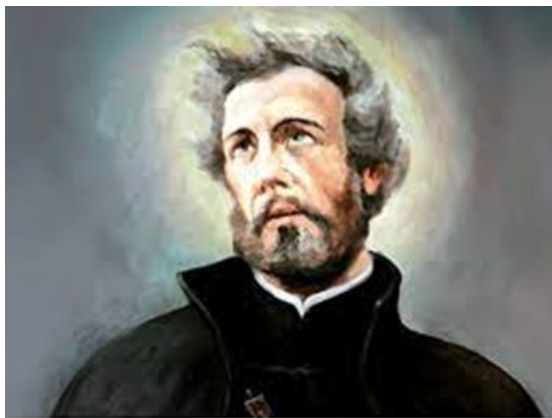
Jezus nie zostawił nas sierotami. Jest pośród nas obecny. Daje nam swojego Ducha, byśmy mogli tej obietnicy doświadczyć. Otwórzmy się na Jego działanie w naszym codziennym życiu, byśmy mogli również odczuć Jego obecność, która daje nam prawdziwą radość.

Ks. Mateusz Matusiak

Św. Andrzej Bobola

Andrzej urodził się 30 listopada 1591 r. w Strachocinie koło Sanoka. Pochodził ze szlacheckiej rodziny, bardzo przywiązanej do religii katolickiej. Nauki humanistyczne wstępne i średnie wraz z retoryką Andrzej pobierał w jednej ze szkół jezuitów, prawdopodobnie w Wilnie, w latach 1606-1611. Tu zdobył sztukę wymowy i doskonałą znajomość języka greckiego, co ułatwiło mu w przyszłości rozczytywanie się w greckich ojcach Kościoła i dyskusje z teologami prawosławnymi.

31 lipca 1611 r., w wieku 20 lat, wstąpił do jezuitów w Wilnie. Po dwóch latach nowicjatu złożył w 1613 r. śluby proste. W latach 1613-1616 studiował filozofię na Akademii Wileńskiej, kończąc studia z wynikiem dobrym. Ów-

czesnym zwyczajem jako kleryk został przeznaczony do jednego z kolegów do pracy pedagogicznej. Po dwóch latach nauczania młodzieży (1616-1618), najpierw w Brunsberdze (Braniewie), w stolicy Warmii, a potem w Pułtusk, wrócił na Akademię Wileńską na dalsze studia teologiczne (1618-

1622), które ukończył święceni-
mi kapłańskimi (12 marca 1622
r.). Rok później dopuszczony zo-
stał do tak zwanej "trzeciej proba-
cji" w Nieświeżu.

W latach 1623-1624 był rekto-
rem kościoła, kaznodzieją, spo-
wiednikiem, misjonarzem ludo-
wym i prefektem bursy dla ubo-
giej młodzieży w Nieświeżu. Jako
misjonarz, Andrzej obchodził za-
niedbane wioski, chrzczył, łączył
sakramentem pary małżeńskie,
wielu grzeszników skłonił do spo-
wiedzi, nawracał prawosławnych.
W latach 1624-1630 kierował So-
dalicją Mariańską mieszczan,
prowadził konferencje z Pisma
świętego i dogmatyki. Wreszcie
został mianowany rektorem ko-
ścioła w Wilnie. W latach 1630-
1633 był przełożonym nowo zało-
żonego domu zakonnego w Bo-
brujsku. Następnie przebywał w
Połocku w charakterze moderato-
ra Sodalicii Mariańskiej wśród
młodzieży tamtejszego kolegium
(1633-1635). W roku 1636 był ka-
znodzieją w Warszawie. W roku
1637 pracował ponownie w Połoc-
ku jako kaznodzieja i dyrektor
studiów młodzieży. W latach
1638-1642 pełnił w Łomży urząd
kaznodziei i dyrektora w szkole
kolegiackiej. W latach 1642-1643
ponownie w Wilnie pełnił funkcję
moderatora Sodalicii Mariańskiej
i kaznodziei. Podobne obowiązki
spełniał w Pińsku (1643-1646), a
potem ponownie w Wilnie (1646-
1652). Od roku 1652 pełnił w Piń-
sku urząd kaznodziei w kościele
św. Stanisława. W tym czasie od-
dawał się pracy misyjnej nad lu-
dem w okolicach Pińska.

Z relacji mu współczesnych wy-
nika, że Andrzej był skłonny do
gniewu i zapalczywości, do uporu
we własnym zdaniu, niecierpliwy.

Jednak zostawione na piśmie
świadczenia przełożonych podkre-
ślają, że o. Andrzej pracował nad
sobą, że miał wybitne zdolności,
był dobrym kaznodzieją, miał dar
obcowania z ludźmi. Dowodem te-
go były usilne starania ówczesne-
go prowincjała zakonu w Polsce u
generalnego przełożonego, aby o.
Andrzeja dopuścić do "profesji
uroczystej", co było przywilejem
tylko jezuitów najzdolniejszych i
moralnie stojących najwyżej. Wy-
trwała praca nad sobą o. Andrzej
doszedł do takiego stopnia dosko-
nałości chrześcijańskiej i zakon-
nej, że pod koniec życia powszech-
nie nazywano go świętym. Dzięki
Bożej łasce potrafił wznieść prze-
ciętność na wyżyny heroizmu.

Andrzej wyróżniał się żarliwo-
ścią o zbawienie dusz. Dlatego był
niezmordowany w głoszeniu ka-
zań i w spowiadaniu. Mieszkańcy
Polesia żyli w wielkim zaniedba-
niu religijnym. Szerzyła się ciem-
nota, zabobony, pijaństwo. An-
drzej chodził po wioskach od do-
mu do domu i nauczał. Nazwano
go apostołem Pińszczyzny i Pole-
sia. Pod wpływem jego kazań wie-
lu prawosławnych przeszło na ka-
tolicyzm. Jego gorliwość, która
określa nadany mu przydomek
"łowca dusz - duszochwat", była
powodem wrogości ortodoksów. W
czasie wojen kozackich przerodzi-
ła się w nienawiść i miała tragicz-
ny finał.

Pińsk jako miasto pogranicza
Rusi i prawosławia był w tamtym
okresie często miejscem walk i za-
targów. Zniszczony w roku 1648,
odbity przez wojska polskie, w ro-
ku 1655 zostaje ponownie zajęty
przez wojska carskie, które wśród
ludności miejscowej urządziły
rzeź. W roku 1657 Pińsk jest w
rękach polskich i jezuiti mogą

wrócić tu do normalnej pracy. Ale jeszcze w tym samym roku Kozacy ponownie najeżdżają Polskę. W maju roku 1657 Pińsk zajmuje oddział kozacki pod dowództwem Jana Lichego. Najbardziej zagrożeni jezuiti: Maffon i Bobola opuszczają miasto i chronią się ucieczką. Muszą kryć się po okolicznych wioskach. Dnia 15 maja o. Maffon zostaje ujęty w Horodcu przez oddział Zielenieckiego i Popeńki i na miejscu ponosi śmierć męczeńską.

Andrzej Bobola schronił się do Janowa, odległego od Pińska około 30 kilometrów. Stamtąd udał się do wsi Peredił. 16 maja do Janowa wpadły oddziały i zaczęły mordować Polaków i Żydów. Wypytywano, gdzie jest o. Andrzej. Na wiadomość, że jest w Peredilu, wzięli ze sobą jako przewodnika Jakuba Czetwerynkę. Andrzej na prośbę mieszkańców wsi, którzy dowiedzieli się, że jest poszukiwany, chciał użyzonym wozem ratować się ucieczką. Kiedy dojeżdżali do wsi Mogilno, napotkali oddział żołnierzy.

Z Andrzeja zdarto suknię kapłańską, na pół obnażonego zaprowadzono pod płot, przywiązano go do słupa i zaczęto bić nahanami. Kiedy ani namowy, ani krwawe bicie nie złamało kapłana, aby się wyrzekł wiary, oprawcy ucięli świeże gałęzie wierzbowe, upletli z niej koronę na wzór Chrystusowej i włożyli ją na jego głowę tak, aby jednak nie pękła czaszka. Zaczęto go policzkować, aż wybito mu zęby, wrywano mu paznokcie i zdarto skórę z górnej części ręki. Odwiązali go wreszcie oprawcy i określił sznurem, a dwa jego końce przymocowali do siodeł. Andrzej musiał biec za końmi, popędzany kluciem lanc. W

Janowie przyprowadzono go przed dowódcę. Ten zapytał: "Jesteś ty ksiądz?". "Tak", padła odpowiedź, "moja wiara prowadzi do zbawienia. Nawróćcie się". Na te słowa dowódca zamierzył się szablą i byłby zabił Andrzeja, gdyby ten nie zasłonił się ręką, która została zraniona.

Kapłana zawleczono więc do rzeźni miejskiej, rozłożono go na stole i zaczęto przypalać ogniem. Na miejscu tonsury wycięto mu ciało do kości na głowie, na plecach wycięto mu skórę w formie ornatu, rany posypywano sieczką, odcięto mu nos, wargi, wykłuto mu jedno oko. Kiedy z bólu i jęku wzywał stale imienia Jezus, w karku zrobiono otwór i wyrwano mu język u nasady. Potem powieszono go twarzą do dołu. Uderzeniem szabli w głowę dowódca zakończył nieludzkie męczarnie Andrzeja Boboli dnia 16 maja 1657 roku.

Kozacy wkrótce wycofali się do miasta. Ciało Męczennika przeniesiono do miejscowego kościoła. Jezuiti przenieśli je potem do Pińska i pochowali w podziemiach kościoła klasztornego. Po latach o miejscu pochowania Andrzeja zapomniano. Dnia 16 kwietnia 1702 roku Andrzej ukazał się rektorowi kolegium pińskiego i wskazał, gdzie w krypcie kościoła pod ołtarzem głównym znajduje się jego grób. Ciało znaleziono nietknięte, mimo że spoczywało w wilgotnej ziemi. Było nawet giętkie, jakby niedawno zmarłego człowieka. Zaczęły się mnożyć łaski i cuda. Od roku 1712 podjęto starania o beatyfikację. Niestety, kasata jezuitów i wojny, a potem rozbiory przerwały te starania. Ponownie Andrzej miał ukazać się w Wilnie w 1819 r. dominikaninowi, o. Ko-

rzenieckiemu, któremu przepowiedział wskrzeszenie Polski (będącej wówczas pod zaborami) i to, że zostanie jej patronem. Ku wielkiej radości Polaków beatyfikacja miała miejsce dnia 30 października 1853 roku.

W roku 1820 jezuita zostali usunięci z Rosji, a opiekę nad ciałem Świętego objęli pijarzy (1820-1830). Relikwie przeniesiono potem do kościoła dominikanów. Wreszcie po wydaleniu dominikanów (1864) przejęli straż nad kościołem i relikwiami kapłani diecezjalni. W roku 1917 przy udziale metropolity mohylewskiego Edwarda von Roppa dokonano przełożenia relikwii. W roku 1922, po wybuchu rewolucji, ciało zostało przeniesione do Moskwy do muzeum medycznego. W roku 1923 rząd rewolucyjny na prośbę Stolicy Apostolskiej zwrócił śmiertelne szczątki bł. Andrzeja. Przewieziono je do Watykanu do kaplicy św. Matyldy, a w roku 1924 do kościoła jezuitów w Rzymie *II Gesu*. 17 kwietnia 1938 roku, w uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego, Pius XI dokonał uroczystej kanonizacji bł. Andrzeja (wraz z bł. Janem Leonardim i bł. Salvatorem de Horta). W roku 1938 relikwie św. Andrzeja zostały uroczysto przewiezione do kraju. Przejazd relikwii specjalnym pociągiem przez Lublińską, Budapeszt do Polski, a następnie przez wiele polskich miast (w tym Kraków, Poznań, Łódź aż do Warszawy) był wielkim wydarzeniem. W każdym mieście na trasie organizowano uroczystości z oddaniem czci świętemu Męczennikowi. W Warszawie, po powitaniu w katedrze, relikwie spoczęły w srebrno-kryształowej trumnie-relikwiarzu

w kaplicy jezuitów przy ul. Rakowieckiej. W roku 1939 relikwie zostały przeniesione do kościoła jezuitów na Starym Mieście. Podczas pożaru tego kościoła trumnę przeniesiono do dominikańskiego kościoła św. Jacka, by w roku 1945 przenieść ją ponownie do kaplicy przy ul. Rakowieckiej. Tam do dziś szczątki doznają czci w nowo wybudowanym kościele św. Andrzeja Boboli, podniesionym do rangi narodowego sanktuarium. Warto jeszcze dodać, że z okazji 300-letniej rocznicy śmierci św. Andrzeja papież Pius XII wydał osobną encyklikę (16 V 1957), wychwalając wielkiego Męczennika.

W kwietniu 2002 r. watykańska Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, przychylając się do prośby Prymasa Polski kard. Józefa Glempa, nadała św. Andrzejowi Boboli tytuł drugorzędneho patrona Polski. Od tej pory obchód ku jego czci podniesiony został w całym kraju do rangi święta. Uroczystego ogłoszenia św. Andrzeja Boboli patronem Polski dokonał kard. Józef Glemp w Warszawie podczas Mszy świętej w sanktuarium ojców jezuitów, w którym są przechowywane relikwie Świętego, 16 maja 2002 r. Święty jest ponadto patronem metropolii warszawskiej, archidiecezji białostockiej i warmińskiej, diecezji drohiczyńskiej, łomżyńskiej, pińskiej i płockiej. Jest czczony także jako patron kolejarzy.

W ikonografii św. Andrzej Bobola przedstawiany jest w stroju jezuita z szabłami wbitymi w jego kark i prawą rękę lub jako wędrowiec.

Źródło: www.brewiarz.pl

DNI PAPIESKIE

18-21 V 2023 Świdnica

św. Jan Paweł II
PATRON ŚWIDNICY

Czwartek – 18 V 2023 r.

- 11.00** – inscenizacje poświęcone św. Janowi Pawłowi II (w wykonaniu dzieci ze świdnickich przedszkoli), katecheza poświęcona św. Janowi Pawłowi II – udział: dzieci starsze, w wieku przedszkolnym oraz wszyscy zainteresowani – sala teatralna Świdnickiego Ośrodka Kultury, Rynek
- 12.15** – laureaci konkursów organizowanych przez Młodzieżowy Dom Kultury w Świdnicy – udział: uczniowie szkół podstawowych oraz wszyscy zainteresowani – sala teatralna Świdnickiego Ośrodka Kultury, Rynek
- 18.00** – Msza św. w intencji wszystkich Świdniczan za wstawiennictwem św. Jana Pawła II, Patrona Świdnicy, pod przewodnictwem bpa Marka Mendyka, Biskupa Świdnickiego – katedra

Piątek – 19 V 2023 r.

Pielgrzymka autokarowa do Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie;
zapisy: duszpasterstwo@diecezja.swidnica.pl

- 12.00** – konferencja i warsztaty: „Teologia ciała wg św. Jana Pawła II alternatywną na współczesną wizję miłości” – prowadząca: dr Magdalena Siemion (Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie) – aula Wyższego Seminarium Duchownego w Świdnicy, pl. Wojska Polskiego 2 – udział: uczniowie świdnickich szkół średnich
- 16.00** – warsztaty dla nauczycieli i katechetów: „Teologia ciała wg Jana Pawła II propozycja dla młodego pokolenia” – prowadząca: dr Magdalena Siemion (Instytut Dialogu Międzykulturowego im. Jana Pawła II w Krakowie) – aula Wyższego Seminarium Duchownego w Świdnicy, pl. Wojska Polskiego 2, Świdnica; zapisy: duszpasterstwo@diecezja.swidnica.pl
- 18.00** – wernisaż wystawy fotografii Sławomira Fiebiga – „Pan da siłę swojemu ludowi... – III Pielgrzymka Jana Pawła II do Polski, Gdańsk-Gdynia 11-12 czerwca 1987 r.” – Miejska Biblioteka Publiczna im. Cypriana K. Norwida w Świdnicy, ul. Franciszkańska 18 oraz sesja wykładowa: ks. dr Arkadiusz Chwastyk: „Św. Jan Paweł II a solidarność”; Małgorzata Chojda-Ozga: „Arka Przymierza – komentarz subiektywny po analizie poematu Jana Pawła II *Mysł jest przestrzenią dziwną*”; Robert Kasków: „Dziwność myśli w poemacie *Mysł jest przestrzenią dziwną*” – wstęp wolny

Sobota – 20 V 2023 r.

Pielgrzymka kolejowa do Barda – sanktuarium, które nawiedził ks. Karol Wojtyła w 1957 i 1978 r. (spotkanie na dworcu PKP – Świdnica Miasto – odjazd godz. 11.42; przyjazd do Barda godz. 13.13; w programie: Msza św. w Sanktuarium Matki Bożej Strażniczki Wiary; wyjście do kaplicy górskiej na szczycie Góry Bardzkiej; powrót z Barda PKP godz. 19.18; przyjazd do Świdnicy godz. 20.40 – zakup biletów we własnym zakresie)

Niedziela – 21 V 2023 r.

- 14.00-18.00** – piknik rodzinny połączony z biegiem papieskim (start godz. 15.00) – Park Centralny – wstęp wolny
- 19.00** – koncert *Pieśni o Bogu ukrytym* – Marcin Styczeń (sala teatralna, Świdnicki Ośrodek Kultury, Rynek)

12 V – 12 VI 2023 r.

Wystawa „15 lat Dni Papieskich w Świdnicy «Jan Paweł II – pamięć i obecność»” – promenade przed kościołem NMP Królowej Polski w Świdnicy, ul. Pradzińskiego

ORGANIZATORZY:

SPONSORZY:

PATRONAT:

„FIAT PAX”

Modlitwa o pokój na świecie

**Chór Filharmonii Sudeckiej
Chór Katedry Świdnickiej „Tactus Sonus”
Dyrygent: Marta Moneta**

W programie utwory o tematyce sakralnej różnych epok i rozmaitych kompozytorów (w tym wybitnych polskich twórców), których motywem przewodnim jest wołanie o pokój.

**27 maja 2023, godzina 19:00,
Katedra Świdnicka
WSTĘP WOLNY**

XI OGÓLNOPOLSKA PIELGRZYMKA NADZWYCZAJNYCH SZAFARZY KOMUNII ŚWIĘTEJ DO SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ W WĄWOLNICY

KONFERENCJA
EPISKOPATU
POLSKI

Krajowe
Duszpasterstwo
Służby Liturgicznej

ENTRANTY HONOROWY

Arcebisop
Metropolita
Lubelski

ORGANIZATORZY

17 czerwca 2023 r. (sobota)

(Archidiecezja lubelska)

www.lso-diecezja-lublin.pl

1. **Dzisiaj** podczas Mszy św. o g. 11.30, siedemnaścioro dzieci z naszej parafii po raz pierwszy przyjmie **Komunię Świętą**. Pragniemy otoczyć te dzieci naszą serdeczną modlitwą. W ciągu Białego Tygodnia, podczas Mszy św. o g. 17.00 będziemy je polecać Panu Bogu.
2. **Nabożeństwa majowe** w naszym kościele są celebrowane **codziennie** o g. 16.30, a dodatkowo na Wzgórzu Marii w **niedzielę** o g. 18.30. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
3. Dodatkowe nabożeństwa w tym tygodniu: we **wtorek** do św. Siostry Faustyny i św. Jana Pawła II; w **piątek** do Miłosierdzia Bożego – g. 16.15. Nowennę **środkową** odmawiamy w ramach nabożeństwa majowego.
4. W przyszłą **niedzielę** w czasie Mszy św. o g. 11.30 w naszej parafii odbędzie się uroczystość Rocznicy I Komunii Świętej. Spowiedź święta dla dzieci i ich najbliższych będzie w **piątek** od g. 16.00.
5. Nasza parafia przygotowuje album z okazji setnej rocznicy powstania. Jeżeli ktoś posiada archiwalne zdjęcia z różnych uroczystości kościelnych, proszony jest o ich udostępnienie. Dostarczając podpisane zdjęcia do zakrystii lub kancelarii. Po zeskanowaniu zdjęcia zostaną zwrócone właścicielom.
6. **Kancelaria** parafialna czynna będzie w **środe** od g. 18.00 do g. 18.30 oraz w **sobotę** od g. 15.00 do g. 16.00.
7. Zachęcamy do lektury katolickiej prasy.
8. Solenizantom oraz jubilatom tygodnia życzymy wielu Bożych łask.

Intencje Mszalne 15.05 – 21.05.2023 r.

PONIEDZIAŁEK 15.05.2023

godz. 07:00 – ++ mama Zofia i tato Kazimierz, teściowie Jan i Rozalia, ++ z obu stron

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla Anety z racji 50 rocznicy urodzin

WTOREK 16.05.2023 ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA BOBOLI

godz. 07:00 – ++ Krystyna i Jerzy KOPEĆ

godz. 17:00 – Dziękczynna za kanonizację Jana Pawła II, za Ojca Świętego Franciszka oraz o rychłą kanonizację Prymasa Tysiąclecia

ŚRODA 17.05.2023

godz. 07:00 – + Helena GOŚCIEWSKA

godz. 17:00 – Dzięczynna za dzieła powstałe w naszej parafii dzięki wstawiennictwu św. Jana Pawła: w intencji Regionalnej Szkoły Turystycznej oraz Specjalistycznego Centrum Medycznego

CZWARTEK 18.05.2023

godz. 07:00 – ++ mama Maria w 14 rocznicę śmierci i tato Mieczysław w 35 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla rodzin naszej parafii i posługujących kapłanów (intencja od Rodzin Ruchu Szensztackiego)

PIĄTEK 19.05.2023

godz. 07:00 – + Janina TRYBULEC w 21 rocznicę śmierci, ++ Antoni TRYBULEC, Zofia SZCZEPANIAK, Leonarda WOŁK - ŁANIEWSKA

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej oraz o zdrowie dla córki Gabrieli i syna Dariusza

SOBOTA 20.05.2023

godz. 07:00 – + ks. Adam MALITOWSKI w 15 rocznicę śmierci

godz. 17:00 – O Boże błogosławieństwo dla Stefani WOSZCZYNY oraz dla Hubert LAWENDY z okazji urodzin

WNIEBOWSTAPIENIE PAŃSKIE 21.05.2023

godz. 07:00 – ++ mama Julia, teściowie Anna i Piotr, ++ z obu stron rodzin

godz. 08:30 – O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej Wychowawczynie Powołań Kapłańskich i św. Jana Nepomucena dla polanickiego Towarzystwa Przyjaciół Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Świdnickiej w 10 rocznicę powstania, kapłanów opiekunów tej wspólnoty, diakona Mariusza oraz o dar powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych

godz. 10:00 – ++ z rodziny KAPICÓW: Jan, Bronisława (f), Stanisława (f), Bolesław, Edward, Bronisław

godz. 11:30 – ROCZNICA I KOMUNIA ŚWIĘTA

godz. 17:00 – + Piotr GALIK w 17 rocznicę śmierci, ++ z rodziny

Parafia pw. Wniebowzięcia NMP

ul. Kamienna 8, 57-320 Polanica-Zdrój

tel.748681385, www.parafiapolanica.pl

